

Broder Pekka!

Åskelliga veckor ha åter rullat
i väg sen vi sist språkade.

Skau får lof at Gjordrupa sig
i detta skräp här, så man helt
sik hävet häver på att glömma
bort andra saker! — Den där
pyllens medelmåttan är i all-
mänhet mera knappiskt at
få tag i och att hålla.

Å bland händer at man nå-
gon gång skulle vara på språk-
de humör men då har man haft
annat at tänka på och — så
förgår dag efter dag, — vecka
efter vecka.

Så har det nu gått — nu ha
vi ju åter at vänta den ruskiga
hösten, sommaren häver på
at säga oss farväl, och på —

minner oss om auktings förvand-
ling! —

Ekuru jag nu åter min vana
trogen föresten — varit ensam
sen Oscar lemnade mig, tycks
lifvet te sig någorlunda drag-
ligt och kännes i allmänhet icke
så melankoliskt som förut
vid höstens annalkande — nå
flyttfoglarna hafva ju icke
heller antrott sin färd ännu
egentligen föret då dessa
sommargäster säga sitt förväl
då börjar man känna sig ve-
modigt ständ! —

Kanske man nu sen alla ung-
domliga och svärmiska fanta-
sier dunstat bort med lif-
vets hvirvelvind, smäningsor
börjar finna sig uti detta

men det går med Oscar
annars

kvardagliga; eller måhända är
det ejis en lugnare period i ens
lif! — Efter storm kommer
ju alltid stilla!!! —

Huru befinne Du Dig min he-
derbror — glad och befnadsprik
som förut, förnodas jag — an-
nordlands kan det ju förresten
icke vara!

Du har väl åter varit på
Sungas som Du hade ännat;
huru mädde menckligheten
där?!

Arkar hann väl äta upp sig-
titet efter sin långa svältkur
har, så han arkar taga i tu
med sluggandet på alvar!
Det tycktes nog taga på karlen
stackaren, men illa bekom den
konom icke skulle jag tro!

Arkar hann väl äta upp sigtitet efter sin långa svältkur har, så han arkar taga i tu med sluggandet på alvar! Det tycktes nog taga på karlen stackaren, men illa bekom den konom icke skulle jag tro!

P. G. Höpman
Den smärtsamma skriften vid riksdagen

Huru mätte duert, från dem
har jag ej haft knappast en
rad - vidare än en liten bilje-
dur med Oskar!?! -

Angående dem kan jag nu för-
hufvudet icke säga hoarken hit
eller dit, så jag icke alls vet
huru det numera gestaltat sig!
Hvad min förre åsikt i saken
vidkommer så har jag nog den
funt och fast tussvidare. Stad
framtiden kan den möjligen
ändras, men icke ännu åt-
minstone; ty tillvidare håller
jag deras förhållandes sorgligt
nog - för en den bittraste parodie
på äktenskaplig sänhet.

Karma är allt, men - allt är
icke karma!!! Håll det snar
blifva bättre med dem och med
oss alla! Le! Lycklig och nöjd.
Dela med andra hilsningar ifrån v. Albin.